

1. OS SUFFIXOS

A SUFIXACIÓN

Os **sufixos** son partículas que se engaden ao final de algunas palabras para formar outras novas. Exemplo: *transport* + **-ista** → *transportista*. Este procedemento para crear palabras novas chámase **sufixación**.

Os sufixos adoitan achegarlle algún significado diferente á palabra primitiva. Por exemplo, *transportista* é a ‘persoa que transporta cousas, mercadorías, etc.’.

2. OS VERBOS REGULARES E IRREGULARES

Son **regulares** os verbos que cumplen estas dúas condicións:

- Manten a raíz igual en todas as formas. Exemplo: *voar* → *voei*, *voarei*...
- Presentan sempre as mesmas desinencias ca o verbo modelo. Exemplo: *voei* (coma *andei*), *voarei* (coma *andarei*)...

Hai verbos cunha raíz que se pronuncia igual en todas as formas, pero que presenta variacións ortográficas na escrita. Exemplo:

c → qu	<i>buscar</i> → <i>busco</i> , <i>busquei</i> , <i>buscarei</i> ...
z → c	<i>abrazar</i> → <i>abrazas</i> , <i>abracés</i> , <i>braceei</i> ...
g → gu	<i>acougar</i> → <i>acouga</i> , <i>acougue</i> , <i>acougo</i> ...

Estes verbos que varían só ortograficamente tamén se consideran regulares.

Son **Irregulares** os verbos que presentan cambios na raíz ou nas desinencias.

Para saber se un verbo é regular ou irregular só é necesario conxugar os seguintes tempos de indicativo: presente, pretérito perfecto e futuro. Se o verbo é regular nestes tempos, é regular en toda a conxugación. En caso contrario, o verbo é irregular.

3. ORTOGRAFÍA: PUNTO E COMA

Escríbese **punto e coma** (;) nos seguintes casos:

- Para separar os elementos dunha enumeración cando algúns destes xa leva coma. Exemplo: *O meu avó é dentista; a miña tía, mestra; meu irmán, mecánico; e eu estudo quinto*.
- Diante dos enlaces *malia que, aínda que, non obstante, con todo...* cando introducen oracións extensas. Exemplo: *Estou moi contento; con todo, aínda non me confirmaron a nova*.